

ĢENERĀLADVOKĀTA ĪVA BOTA [YVES BOT]

SECINĀJUMI,

sniegti 2010. gada 6. maijā¹

1. Vai Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) var saskaņā ar Padomes 1993. gada 20. decembra Regulas (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi² 7. panta 1. punkta b) apakšpunktu *a priori* izslēgt burta, kuram nav stilizācijas, reģistrēšanu par Kopienas preču zīmi, nepārskaidrojot minēto regulu?

2. Tāds būtībā ir jautājums, kas ir izvērsts šajā apelācijas sūdzībā, kuru ir iesniedzis ITSB par Eiropas Kopienas Pirmās instances tiesas 2009. gada 29. aprīļa spriedumu lietā *BORCO-Marken-Import Matthiesen/ITSB* (“α”)³.

3. Ar pārsūdzēto spriedumu Pirmās instances tiesa [tagad — Vispārējā tiesa] apmierināja prasību atcelt tiesību aktu, kuru cēla uzņēmums *BORCO-Marken-Import Matthiesen GmbH & Co. KG* (turpmāk tekstā — “BORCO”) par ITSB Apelāciju ceturtās

palātas 2006. gada 30. novembra lēmumu (turpmāk tekstā — “apstrīdētais lēmums”), ar kuru tika noraidīts apzīmējuma “α” reģistrācijas pieteikums, jo tam nav atšķirtspējas saskaņā ar Regulas 7. panta 1. punkta b) apakšpunktu. Pirmās instances tiesa uzskatīja, ka metode, kuru ITSB izmantoja atšķirtspējas novērtēšanai, neatbilda minētajai tiesību normai tiktāl, ciktāl ITSB netika konkrēti novērtējis attiecīgā apzīmējuma atšķirtspēju saistībā ar reģistrācijas pieteikumā norādītajām precēm. Līdz ar to Pirmās instances tiesa uzdeva ITSB atkārtoti izvērtēt šo pieteikumu.

4. Šajā apelācijas sūdzībā ITSB uzskata, ka pārsūdzētajā spriedumā ir pieļauta kļūda tiesību piemērošanā saistībā ar Regulas 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta interpretēšanu tiktāl, ciktāl tam nebija, pretēji tam, ko apgalvo Pirmās instances tiesa, jāveic tāda veida vērtēšana saistībā ar attiecīgo apzīmējumu.

5. Šajos secinājumos es izklāstīšu iemeslus, kādēļ es uzskatu, ka kritika, ko ITSB izklāsta saistībā ar Pirmās instances tiesas argumentāciju, nav pamatota. Es izskaidrošu, ka no brīža, kad saskaņā ar Regulas 4. pantu burti ir starp reģistrējamajām preču zīmēm, to atšķirtspējas novērtēšana saskaņā ar Regulas

1 — Oriģinālvaloda — franču.

2 — Grozītā regula (OV 1994, L 11, 1. lpp.; turpmāk tekstā — “Regula”). Minētā regula tika atcelta ar Padomes 2009. gada 26. februāra Regulu (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi (OV L 78, 1. lpp.), kas stājās spēkā 2009. gada 13. aprīlī un kas tādēļ nav piemērojama šajā strīdā.

3 — T-23/07 (Krājums, I-861. lpp.; turpmāk tekstā — “pārsūdzētais spriedums”).

7. panta 1. punkta b) apakšpunktu ir jāveic saistībā ar katru konkrēto gadījumu, ņemot vērā reģistrācijas pieteikumā norādīto preču būtību un īpašās pazīmes. Gluži kā Pirmās instances tiesa, es uzskatu, ka, neveicot nekādu konkrētu vērtēšanu saistībā ar attiecīgā apzīmējuma atšķirtspēju, ITSB beigu beigās saskaņā ar Regulas 7. panta 1. punkta b) apakšpunktu tika *a priori* izslēdzis burta, kuram nav stilizācijas, reģistrāciju, un līdz ar to tika pārkāpis regulu. Tādēļ es piedāvāju Tiesai šo apelācijas sūdzību noraidīt.

preču un pakalpojumu atšķirību no citu uzņēmumu precēm un pakalpojumiem].”

7. Regulas 7. pants, kas attiecas uz absolūtiem reģistrācijas atteikuma pamatojumiem, ir formulēts šādi:

“1. Neregistrē:

[..]

I — Atbilstošās tiesību normas

6. Saskaņā ar Regulas 4. pantu ar virsrakstu “Apzīmējumi, kas var būt Kopienas preču zīmes”:

b) preču zīmes, kam nav atšķirīgu īpašību [atšķirtspējas];

[..].”

“Kopienas preču zīme var tikt izveidota no visiem apzīmējumiem, ko var attēlot grafiski, jo īpaši no vārdiem — tostarp personvārdiem — modeļiem, burtiem, cipariem, preču vai to iepakojuma formas, ar nosacījumu, ka tās ir atšķiramas starp dažādu uzņēmumu precēm un pakalpojumiem [ka ar šo apzīmējumu palīdzību iespējams parādīt viena uzņēmuma

8. Šīs abas tiesību normas identiskā formulējumā pārņem tiesību normas, kas attiecīgi paredzētas Padomes 1988. gada 21. decembra Pirmās direktīvas 89/104/EEK, ar ko tuvinā dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm⁴, 2. pantā un 3. panta 1. punkta b) apakšpunktā.

4 — OV 1989, L 40, 1. lpp.; turpmāk tekstā — “Direktīva”.

II — Tiesvedības rašanās fakti

9. No pārsūdzētā sprieduma izrietošo faktu kopsavilkums ir šāds.

10. *BORCO* 2005. gada 14. septembrī iesniedza ITSB Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu saskaņā ar Regulu. Pieteikums reģistrēt kā grafisku preču zīmi attiecās uz apzīmējumu:

α

11. Preces, attiecībā uz kurām tika pieteikta preču zīmes reģistrācija, ietilpst 33. klasē atbilstoši pārskatītajam un grozītajam 1957. gada 15. jūnija Nicas Nolikumam par preču un pakalpojumu starptautisko klasifikāciju preču zīmju reģistrācijas vajadzībām un atbilst šādam aprakstam: “alkoholiskie dzērieni, izņemot alu, vīnus, dzirkstošos vīnus un dzērienus, kuri satur vīnu”.

12. Ar 2006. gada 31. maija lēmumu pārbaudītājs reģistrācijas pieteikumu noraidīja, pamatojot ar to, ka pieteiktajam apzīmējumam nav atšķirtspējas Regulas [Nr. 40/94] 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē. Pārbaudītājs norādīja, ka reģistrācijai pieņemtā preču zīme ir atbilstošs grieķu alfabēta

mazā burtā “α” atveidojums bez grafiskām izmaiņām un ka grieķiski runājošie pircēji šajā apzīmējumā nesaskatot reģistrācijas pieteikumā aptverto preču komerciālās izcelsmes norādi.

13. *BORCO* 2006. gada 15. jūnijā par šo lēmumu iesniedza apelācijas sūdzību ITSB. Šī apelācijas sūdzība tika noraidīta, pamatojot ar to, ka reģistrācijai pieteiktajam apzīmējumam nebija Regulas 7. panta 1. punkta b) apakšpunktā prasītās atšķirtspējas.

III — Process Pirmās instances tiesā un pārsūdzētais spriedums

14. Ar prasības pieteikumu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā tika iesniegts 2007. gada 5. februārī, *BORCO* cēla prasību atcelt apstrīdēto lēmumu. [*BORCO*] izvirzīja trīs pamatus, ar kuriem tika apgalvots, ka ir tikušas pārkāptas Regulas trīs tiesību normas, proti, 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkts, kā arī 12. pants.

15. Ar pārsūdzēto spriedumu Pirmās instances tiesa atcēla apstrīdēto lēmumu un uzdeva ITSB atkārtoti izskatīt attiecīgo reģistrācijas pieteikumu saskaņā ar minētā spriedumu pamatojumu.

IV — Process Tiesā un lietas dalībnieku prasījumi

16. Ar apelācijas sūdzību, kas iesniegta 2009. gada 15. jūlijā, ITSB lūdz, lai Tiesa atceltu pārsūdzēto spriedumu. Prioritāri ITSB lūdz, lai Tiesa noraidītu *BORCO* celto prasību atcelt tiesību aktu, un pakārtoti, lai nosūtītu lietu Pirmās instances tiesai. Katrā ziņā ITSB lūdz, lai Tiesa piespriestu *BORCO* atlidzināt abās instancēs radušos tiesāšanās izdevumus.

17. *BORCO* lūdz, lai apelācijas sūdzība tiktu noraidīta un lai ITSB tiktu piespriests atlidzināt tiesāšanās izdevumus.

V — Apelācijas sūdzība

18. Šī apelācijas sūdzība sniedz Tiesai iespēju paust principiālu nostāju par metodi, kāda ITSB ir jāizmanto, lai noteiktu atšķirtspēju apzīmējumam, kas sastāv no viena burta bez stilizācijas, sakarā ar tā reģistrēšanu par Kopienas preču zīmi. Šai nostājai būtu jāatrisina pretrunas, kas šajā jautājumā pastāv starp ITSB un Pirmās instances tiesu.

19. Saskaņā ar pastāvīgo lēmumu pieņemšanas praksi ITSB atsaka reģistrēt burtus pašus

par sevi kā preču zīmes, jo šiem burtiem, pēc ITSB domām, nav atšķirtspējas Regulas 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta nozīmē. Šī prakse ir tieši izklāstīta Norādījumā par procesu ITSB 7.5.3. punktā (B daļa ar virsrakstu "Pārbaude")⁵. Šis punkts ir formulēts šādi:

"[..]

[..] [ITSB] turpina uzturēt iebildumu, balstoties uz [Regulas] 7. panta 1. punkta b) apakšpunktu, pret burtiem vai cipariem pašiem par sevi. Tas ir it īpaši pamatots ar citiem tirgus dalībniekiem pieejamo burtu vai ciparu ierobežoto skaitu. Piemēram, cipara "7" reģistrācija tika atteikta saistībā ar transportlīdzekļu apzīmēšanu [..].

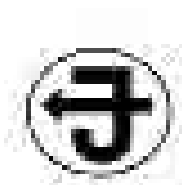
Tomēr burti vai cipari paši par sevi var tikt reģistrēti, ja tie ir pietiekami stilizēti, līdz ar ko to kopējais radītais grafiskais iespaids prevalē pār burta vai cipara vienkāršu atainojumu.

5 — Tie ir pieejami ITSB interneta vietnē ar šādu adresi: http://oami.europa.eu/ows/rw/resource/documents/CTM/guidelines/examination_fr.pdf.

Līdz ar to šādu preču zīmju reģistrācija ir tikusi akceptēta:

[..]

[..]

Citiem vārdiem sakot, tādi apzīmējumi ir reģistrējami, ja tie neierobežo to, ka šis cipars vai burts var tikt attēlots citā šriftā.”

[..]

20. Līdz ar to ITSB atteicās reģistrēt lielos burtus “I” un “E”, bet šos abus lēmumus Pirmās instances tiesa atcēla ar 2007. gada 13. jūnija spriedumu lietā *IVG Immobilien/ITSB (“I”)*⁶ un ar 2008. gada 9. jūlija spriedumu lietā *Hartmann/ITSB (“E”)*⁷.

[..]

21. Pārsūdzētajā spriedumā, gluži kā abos iepriekšējos spriedumos, Pirmās instances tiesa stipri kritizē metodi, kuru ITSB izmanto, lai noteiktu apzīmējuma, kurš sastāv no burta bez stilizācijas, atšķirtspēju.

22. Vispirms Pirmās instances tiesas kritika ir vērsta pret apstrīdētā lēmuma

6 — T-441/05 (Krājums, II-1937. lpp.).

7 — T-302/06.

17.–20. punktu, kuros Apelāciju padome uzskatīja, ka burts pats par sevi, kā tas ir šajā lietā, ir jāuzskata par tādu, kuram nav atšķirtspējas, ja tam nav nekāda grafiskā atainojuma elementa.

23. Pārsūdzētā sprieduma 42. punktā Pirmās instances tiesa uzskatīja, ka ar šāda veida analīzi ITSB netieši, bet obligāti, pārkāpjot Regulas 4. pantu, uzskatīja, ka attiecīgajam burtam pašam par sevi nav minimālās atšķirtspējas, kas ir pieprasīta Regulas 7. panta 1. punkta b) apakšpunktā. Pārsūdzētā sprieduma 43. punktā Pirmās instances tiesa it īpaši atgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru apzīmējuma kā preču zīmes reģistrēšana nav pakļauta konstatācijai par iesniedzēja noteiktu kreativitātes līmeni, bet vienīgi tam, vai apzīmējums var nošķirt preču zīmes reģistrācijas iesniedzēja preces no tā konkurentu precēm.

24. Tomēr Pirmās instances tiesa konstatēja, ka Apelāciju padome netika veikusi nekādu konkrētu novērtēšanu šajā sakarā. Konkrētāk, Pirmās instances tiesa uzskatīja, ka tai būtu bijis jāpārbauda, veicot konkrēto novērtēšanu saistībā ar reģistrācijai pieteiktā apzīmējuma potenciālajām iespējām, ja šķita izslēgts, ka šis apzīmējums var nošķirt no grieķu valodā runājoša vidusmēra patērētāja skatpunkta *BORCO* preces no citas izcelsmes precēm.

25. Šī kritika sasniedz savu kulmināciju pārsūdzētā sprieduma 45. punktā, kurā Pirmās instances tiesa norāda, ka “atteikšanās atzīt jebkādu atšķirtspēju atsevišķiem burtiem principā, kas izteikta bez nosacījumiem un neveicot [šādu] konkrēto pārbaudi, ir pret-runā ar pašu [Regulas] 4. panta tekstu, kurā burti ir uzskaitīti to apzīmējumu starpā, kurus var attēlot grafiski un kuri var būt preču zīmes, ja vien ar šo apzīmējumu palīdzību iespējams parādīt viena uzņēmuma preču un pakalpojumu atšķirību no citu uzņēmumu piedāvātajām precēm un pakalpojumiem”.

26. Tieši pārsūdzētā sprieduma 53.–56. punktā Pirmās instances tiesa izvērtēja veidu, kādā ITSB tika izvērtējis un pamatojis attiecīgā apzīmējuma atšķirtspējas neesamību Regulas 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta nozīmē. Šie punkti ir formulēti šādi:

“53. Ceturtkārt, Apelāciju [ceturta] padome apstrīdētā lēmuma 25. punktā uzskatīja, ka mērķauditorija burtu “α”, “iespējams”, uztver kā atsauci uz tādu alkoholisko dzērienu kvalitāti (“A” kvalitāte), norādi uz izmēru vai veida vai sugas apzīmējumu, kas aptverti ar reģistrācijai pieteikto preču zīmi.

54. ITSB nevar apgalvot, ka, šādi nolemjot, Apelāciju [ceturta] padome ir veikusi konkrētu attiecīgā apzīmējuma atšķirtspējas pārbaudi. Šis lēmuma motīvs ir ne tikai apšaubāma rakstura, kas tam atņem

jebkādu jēgu, tajā nav arī atsaucis ne uz vienu konkrētu faktu, kurš varētu attaisnot secinājumu, ka konkrētā sabiedrības daļa reģistrācijai pieteikto preču zīmi saistībā ar preču zīmes reģistrācijas pieteikumā norādītajām precēm uztverot kā atsauci uz kvalitāti, norādi uz izmēru vai veida vai sugas apzīmējumu (šajā sakarā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā "E", 44. punkts). No tā izriet, ka Apelāciju padome nav pierādījusi reģistrācijai pieteiktās preču zīmes atšķirtspējas neesamību.

nepareizi interpretējusi Regulas 7. panta 1. punkta b) apakšpunktu. Konkrētāk, ITSB apstrīd Pirmās instances tiesas argumentāciju, kas izklāstīta iepriekš minētā pārsūdzētā sprieduma 54. un 56. punktā.

[..]

56. No iepriekš izklāstītajiem apsvērumiem izriet, ka, izsecinot reģistrācijai pieteiktā apzīmējuma atšķirtspējas neesamību, tikai sakarā ar to, ka tajā, salīdzinot ar *Times New Roman* standarta šriftu, nav grafisku izmaiņu vai ornamentu, neveicot no mērķauditorijas viedokļa tā spējas atšķirt attiecīgās preces no precēm, kuru izcelsme ir no [BORCO] konkurentiem, konkrētu pārbaudi, Apelāciju padome ir kļūdaini piemērojusi [Regulas] 7. panta 1. punkta b) apakšpunktu."

27. Lai pamatotu savu apelācijas sūdzību, ITSB izvērta vienu pamatu, ar kuru tiek apgalvots, ka Pirmās instances tiesa tika

28. Šis izvirzītais pamats ir sadalāms trijās daļās.

29. Pirmkārt, ITSB apgalvo, ka saskaņā ar Regulas 7. panta 1. punkta b) apakšpunktu tam ne vienmēr ir konkrēti jāizvērtē reģistrācijas pieteikumā norādītie dažādie produkti un pakalpojumi, kad tas veic attiecīgā apzīmējuma atšķirtspējas novērtēšanu. Otrkārt, ITSB pārmet Pirmās instances tiesai, ka tā nav ņēmusi vērā novērtēšanas būtību, kas tam ir jāveic saskaņā ar šo tiesību normu. Tiktāl, ciktāl ir runa par *a priori* novērtēšanu, šādai novērtēšanai obligāti ir apšaubāms raksturs. Treškārt, ITSB uzskata, ka Pirmās instances tiesa netika izpildījusi pierādīšanas pienākumu saistībā ar attiecīgā apzīmējuma atšķirtspējas pierādīšanu.

30. Saistībā ar šī vienīgā pamata izvērtēšanu Tiesai būtībā ir jāspriež par novērtēšanas metodi, kas ITSB ir jāņem vērā saskaņā ar Regulas 7. panta 1. punkta b) apakšpunktu, lai novērtētu reģistrācijai pieteiktā apzīmējuma atšķirtspēju.

A — Par pirmo daļu, ar kuru tiek apgalvots, ka Pirmās instances tiesa netika ievērojusi attiecīgā apzīmējuma atšķirtspējas novērtēšanas metodi saskaņā ar Regulas 7. panta 1. punkta b) apakšpunktu

atšķirt no precēm vai pakalpojumiem ar citādu izcelsmi⁸.

31. Lai pamatotu sava pamata pirmo daļu, ITSB apgalvo, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru tam ne vienmēr saskaņā ar Regulas 7. panta 1. punkta b) apakšpunktu ir konkrēti jāizvērtē reģistrācijas pieteikumā norādītie dažādie produkti un pakalpojumi, kad tas veic attiecīgā apzīmējuma atšķirtspējas novērtēšanu. ITSB apgalvo, ka šīs novērtēšanas ietvaros tas var balstīties uz vispārējiem apgalvojumiem saistībā ar patērētāja uztveri.

32. Es uzskatu, ka šī pirmā daļa nav pamatota.

33. Būtībā kritika, kuru pauž ITSB attiecībā pret Pirmās instances tiesu, izriet no tā, ka ir sajaukts Regulas 4. panta formulējums un jēga ar 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta formulējumu un jēgu.

34. Atbilstoši pastāvīgajai judikatūrai preču zīmes pamata funkcija ir garantēt patērētājam vai gala izmantotājam ar preču zīmi apzīmētās preces vai pakalpojuma izcelsmes identitāti, ļaujot viņam šo precī vai pakalpojumu

35. Regulas 4. pantā ir noteikts, ka Kopienas preču zīme var tikt izveidota no visiem apzīmējumiem, ko var attēlot grafiski, it īpaši no vārdiem, modeļiem, burtiem, cipariem, preču vai to iepakojuma formas, ar nosacījumu, ka ar šo apzīmējumu palīdzību iespējams parādīt viena uzņēmuma preču un pakalpojumu atšķirību no citu uzņēmumu precēm un pakalpojumiem.

36. Šajā tiesību normā skaidrā veidā ir prezumēts, ka burts var būt apzīmējums, kuru var reģistrēt kā Kopienas preču zīmi, t.i., tam pašam par sevi var būt atšķirtspēja. Ja leģitīmi varētu rasties jautājums par krāsas, skaņas vai smaržas spēju būt par "reģistrējamu apzīmējumu" — šāds jautājums nerodas saistībā ar burtu.

37. Tomēr tas nav pietiekami, lai nodrošinātu to, ka burts tiek reģistrēts kā Kopienas preču zīme. Vēl ir nepieciešams, lai ITSB izvērtētu, vai nepastāv absolūti reģistrācijas atteikuma pamatojumi. Konkrētāk, ITSB ir jāveic novērtēšana, kas paredzēta Regulas 7. panta 1. punkta b) apakšpunktā, saskaņā ar kuru tiek pieprasīts, ka katrā konkrētajā gadījumā ir jāveic attiecīgā apzīmējuma atšķirtspējas *in concreto* novērtēšana saistībā ar attiecīgo preču klasi, t.i., jānosaka apzīmējuma spēja būt par

⁸ — Tiesas 1998. gada 29. septembra spriedums lietā C-39/97 *Canon (Recueil, I-5507. lpp., 28. punkts)*.

preču un pakalpojumu izcelsmes norādi precēm vai pakalpojumiem, saistībā ar kuriem ir lūgta reģistrācija.

38. Tas pieprasa precīzu novērtēšanu, kuras ietvaros ITSB ir īpaši pienākumi un kuru apjomu ir lielā mērā precizējusi Tiesa.

39. Tiesas judikatūras izvērtēšana ļauj bez lielām grūtībām piekrist Pirmās instances tiesas argumentācijai, kas izklāstīta pārsūdzētā sprieduma 54. un 56. punktā, un noraidīt ITSB argumentu, kas ticis izvirzīts pirmās daļas pamatojumam.

40. Saistībā ar Direktīvas 3. pantu, kura formulējums ir identisks Regulas 7. panta formulējumam, ir jānorāda, ka Tiesa nav beigusī atgādināt, ka reģistrācijas pieteikuma novērtēšana nevar būtu minimāla, ka Direktīvas 3. pantā izklāstīto atteikuma pamatojumu novērtēšanai ir jābūt stingrai, padziļinātai un pilnīgai un ka kompetentā iestāde nevar šajā sakarā veikt *in abstracto* novērtēšanu⁹.

41. Tiesa uzskata, ka šādas prasības ir pamatotas, ņemot vērā kontroles raksturu, kas galvenokārt ir *a priori* kontrole, un ņemot vērā plašo pārsūdzības iespēju klāstu, kas ir reģistrācijas pieteikumu iesniedzēja rīcība, ja ITSB atsakās reģistrēt preču zīmi. Tiesiskās drošības un labas pārvaldības dēļ ir jāizvairās no tā, ka tiek nepamatoti reģistrētas preču zīmes. Tiesa arī ņem vērā reģistrācijas šķēršļu skaitu un detalizēto raksturu, kas ir izklāstīti Direktīvas 2. un 3. pantā (pēc analogijas Regulas 4. un 7. pants). Šajā sakarā Tiesa atgādina, ka ir pietiekami konstatēt viena atteikuma pamatojuma pastāvēšanu, lai attiecīgo apzīmējumu nevarētu reģistrēt kā Kopienas preču zīmi. Tāpat, kā to norādīja Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 39. punktā, Tiesa arī atgādina, ka ir pietiekami, ka attiecīgajam apzīmējumam ir minimāla atšķirtspēja, lai varētu izslēgt Regulas 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta piemērošanu.

42. Līdz ar to, tā kā preču zīmes reģistrācija vienmēr tiek lūgta attiecībā uz reģistrācijas pieteikumā minētajām precēm un pakalpojumiem, jautājums par to, vai uz preču zīmi ir attiecināms viens no reģistrācijas atteikuma pamatojumiem, kas minēts Direktīvas 3. pantā, vai nē ir, jāizvērtē *in concreto* saistībā ar šīm precēm un pakalpojumiem, saistībā ar kuriem tiek lūgta reģistrācija¹⁰. Lai gan šī

9 — Skat. 2004. gada 12. februāra spriedumu lietā C-363/99 *Koninklijke KPN Nederland (Recueil, I-1619. lpp., 31. punkts)*, kā arī 2007. gada 15. februāra spriedumu lietā C-239/05 *BVBA Management, Training en Consultancy* (Krājums, I-1455. lpp., 30. punkts un tajā minētā judikatūra).

10 — Iepriekš minētais spriedums lietā *BVBA Management, Training en Consultancy*, 31. punkts un tajā minētā judikatūra.

novērtēšana var izrādīties grūta saistībā ar noteiktām preču zīmēm, Tiesa tomēr neakceptē, ka kompetentās iestādes var izmantot šīs grūtības, lai pieņemtu, ka šīm preču zīmēm *a priori* nav atšķirtspējas¹¹.

nekāda atšķirība starp dažāda rakstura apzīmējumiem saistībā ar to atšķirtspējas novērtēšanu. Līdz ar to, kā minētā tiesa pamatoti secināja, ka kritēriji, pēc kuriem ir jānovērtē preču zīmes, ko veido atsevišķs burts, atšķirtspēja, ir tādi paši kā tie, kas piemērojami citām preču zīmju kategorijām.

43. Tādā pašā veidā Tiesa uzsver, ka katrai kompetentajai iestādei ir jāievēro pienākums sniegt pamatojumu. Kā to Tiesa ir nesen atgādinājusi, šīm pienākumam ir jāļauj nodrošināt pieteikumu iesniedzēju tiesību efektīvu aizsardzību tiesā¹². Konkrētāk, Tiesas judikatūrā tiek pieprasīts, lai kompetentās iestādes pieņemtais lēmums būtu pamatots saistībā ar katru produktu vai pakalpojumu, saistībā ar kuru ir atteikta reģistrācija¹³.

46. Līdz ar to ir jākonstatē, ka ITSБ izvirzītajam argumentam, ka saskaņā ar Regulas 7. panta 1. punkta b) apakšpunktu tam ne vienmēr ir konkrēti jāizvērtē reģistrācijas pieteikumā norādītie dažādie produkti un pakalpojumi, kad tas veic attiecīgā apzīmējuma atšķirtspējas novērtēšanu, nav nekāda pamatojuma judikatūrā.

44. Šajā stadijā jautājums, kuru es varu sev eventuāli uzdot, ir tāds, vai burta, kuram nav stilizācijas, paša par sevi atšķirtspējas novērtēšana saskaņā ar Regulas 7. panta 1. punkta b) apakšpunktu pamato mazāk stingru novērtēšanu, nekā ir noteikusi Tiesa.

47. No brīža, kad saskaņā ar Regulas 4. pantu burti ir starp reģistrējamajām preču zīmēm, to atšķirtspēja saskaņā ar Regulas 7. panta 1. punkta b) apakšpunktu ir jāveic saistībā ar katru konkrēto gadījumu, ņemot vērā reģistrācijas pieteikumā norādīto preču būtību un īpašās pazīmes.

45. Tā tas nav. Kā to pamatoti tika norādījusi Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 46. punktā, šajā tiesību normā nav noteikta

48. Tomēr, kā Pirmās instances tiesa tika norādījusi pārsūdzētā sprieduma 53.–56. punktā, ir acīmredzams, ka, uzskatot, “ka mērķauditorija burtu “α”, “iespējams”, uztver kā atsauci uz tādu alkoholisko dzērienu kvalitāti (“A” kvalitāte), norādi uz izmēru vai veida vai sugas apzīmējumu, kas aptverti ar reģistrācijai

11 — Skat. saistībā ar Regulas 7. panta 1. punkta b) apakšpunktu it īpaši Tiesas 2004. gada 29. aprīļa spriedumu apvienotajās lietās no C-468/01 P līdz C-472/01 P *Procter & Gamble/ITSБ* (*Recueil*, I-5141. lpp., 36. punkts).

12 — Tiesas 2010. gada 18. marta rīkojums lietā C-282/09 P *CFCMCEE/ITSБ* (Krajums, I-2395. lpp., 39. punkts un tajā minētā judikatūra).

13 — Turpat, 37. punkts un tajā minētā judikatūra.

pieteikto preču zīmi”, ITSB acimredzot nav veicis novērtēšanu saskaņā ar Tiesas judikatūrā paredzētajām prasībām. Runa ir par minimālu novērtēšanu, kuras ietvaros norāde uz lieluma norādi man šķiet maznozīmīga saistībā ar attiecīgajā reģistrācijas pieteikumā norādīto produktu klasi.

izvirzītā vienīgā pamata pirmo daļu — daļu, ar kuru tiek apgalvots, ka Pirmās instances tiesa netika ievērojusi attiecīgā apzīmējuma atšķirtspējas novērtēšanas metodi saskaņā ar Regulas 7. panta 1. punkta b) apakšpunktu.

49. Tomēr tas nenozīmē, ka šajā lietā burts “α” būtu jāreģistrē, lai apzīmētu alkoholiskos dzērienus. Tas vienkārši nozīmē, pirmkārt, ka ITSB būtu bijis jāveic *in concreto* novērtēšana saistībā ar attiecīgā apzīmējuma atšķirtspēju attiecībā uz reģistrācijas pieteikumā norādītajām precēm, kā arī būtu bijis šajā sakarā jāpamato lēmums atteikt reģistrāciju un ka, otrkārt, ITSB nevarēja, nepārkāpjot regulu, Regulas 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta ietvaros ieviest, ka *a priori* tiek izslēgta burta, kuram nav stilizācijas, reģistrēšana.

B — *Par otro daļu, ar kuru tiek apgalvots, ka Pirmās instances tiesa neņēma vērā attiecīgā apzīmējuma novērtēšanas būtību saskaņā ar Regulas 7. panta 1. punktā b) apakšpunktu*

52. Lai pamatotu sava pamata otro daļu, ITSB uzskata, ka Pirmās instances tiesa netika ņēmusi vērā atšķirtspējas novērtēšanas būtību, kas noteikta Regulas 7. panta 1. punkta b) apakšpunktā. ITSB atgādina, ka runa ir par *a priori* novērtēšanu un ka līdz ar to tā lēmumam joprojām ir apšaubāms raksturs.

50. Līdz ar to es uzskatu, ka Pirmās instances tiesa pamatoti varēja uzskatīt, ka ITSB tika nepareizi piemērojis Regulas 7. panta 1. punkta b) apakšpunktu.

53. Es uzskatu, ka šī otrā daļa arī var tikt noraidīta, pamatojoties uz iepriekš norādīto.

51. Ņemot vērā iepriekš minētos apstākļus, es ierosinu Tiesai noraidīt kā nepamatotu ITSB

54. ITSB balstās uz kontroles *a priori* raksturu, kura tam ir jāveic saskaņā ar Regulas

7. panta 1. punkta b) apakšpunktu, lai pamatotu tā veikto minimālo novērtēšanu un izskaidrotu sniegtā pamatojuma apšaubāmo raksturu. Šī paša iemesla dēļ un lai izvairītos no situācijām, kurās kāda preču zīme ir reģistrēta nepamatoti un citas reģistrācija ir nepamatoti atteikta, Tiesa, tieši pretēji, pieprasa, lai ITSB veiktu Regulas 7. pantā izklāstīto atteikuma pamatojumu stingru, padziļinātu un pilnīgu pārbaudi.

spriedumu lietā *Develey/ITSB*¹⁴, lai apgalvotu, ka Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 54. punktā netika izpildījusi pierādīšanas pienākumu saistībā ar preču zīmes atšķirtspējas pierādīšanu Regulas 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta nozīmē. Pirmās instances tiesa tika nepamatoti uzskatījusi, ka ITSB vienmēr ir jāpierāda tas, ka reģistrācijai pieteiktajai preču zīmei nav atšķirtspējas, balstoties uz konkrētiem faktiem.

55. Līdz ar to ITSB kritika, kas izteikta saistībā ar Pirmās instances tiesas veikto analīzi, nevar tikt akceptēta, un es ierosinu Tiesai noraidīt vienīgā pamata otro daļu kā nepamatotu.

57. Manuprāt, arī trešā daļa ir jānoraida.

C — Par trešo daļu, ar kuru tiek apgalvots, ka nav tikuši izpildīti noteikumi par pierādīšanas pienākumu

58. Pirmkārt, ITSB ir kļūdaini sapratis pārsūdzētā sprieduma 54. punktu. Šajā punktā Pirmās instances tiesa būtībā konstatēja, ka nav tikusi veikta nekāda attiecīgā apzīmējuma atšķirtspējas analīze saistībā ar reģistrācijas pieteikumā norādītajām precēm, un secināja, ka Apelāciju padome nav pierādījusi, ka reģistrācijai pieteiktajai preču zīmei nav atšķirtspējas. Sniedzot šāda veida argumentāciju, Pirmās instances tiesa nav nekādā veidā neievērojusi noteikumus par pierādīšanas pienākumu, bet ir piemērojusi saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru noteikumus, kas paredzēti Regulas 7. panta 1. punktā saistībā ar apzīmējumu atšķirtspējas novērtēšanu.

56. Lai pamatotu sava pamata trešo daļu, ITSB balstās uz 2007. gada 25. oktobra

14 — C-238/06 P (Krājums, I-9375. lpp., 50. punkts).

59. Taču, otrkārt, kaut gan ir taisnība, ka saskaņā ar iepriekš minēto spriedumu lietā *Develey/ITSB* ITSB ir jāsniedz konkrētas un pamatotas norādes, ar kurām tiek pierādīts, lai gan ir Apelāciju padomes analīze, ka reģistrācijai pieteiktajai preču zīmei patiešām ir atšķirtspēja, ITSB vēl pēc savas ierosmes ir pietiekamā mērā jāizvērtē un jāpārbauda, vai attiecīgajam apzīmējumam nav atšķirtspējas. Tādēļ man ir ļoti grūti atzīt, ka ITSB var balstīties uz šādu judikatūru, lai atbrīvotos no pienākumiem, kuri tam ir it īpaši saskaņā ar Regulas 7. panta 1. punkta b) apakšpunktu.

60. Līdz ar to es uzskatu, ka ITSB izvirzītā vienīgā pamata trešā daļa nav pamatota.

61. Ņemot vērā iepriekš minētos apstākļus, es ierosinu Tiesai atzīt ITSB izvirzīto vienīgo pamatu, ar kuru tiek apgalvots, ka Pirmās instances tiesa tika nepareizi interpretējusi Regulas 7. panta 1. punkta b) apakšpunktu, par nepamatotu un līdz ar to noraidīt ITSB iesniegto apelācijas sūdzību.

VI — Secinājumi

62. Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, ierosinu Tiesai lemt šādi:

“1) apelācijas sūdzību noraidīt;

2) Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) atļūdzina tiesāšanās izdevumus.”